

Slujba biblică, apostolică și profetică

Predica nr. 5 – 2011 (GB05)

Ewald Frank

Dragi prieteni, frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Pur și simplu noi iubim această părtășie din Cuvântul lui Dumnezeu pe care o avem nu numai cu voi, ci și cu oamenii din întreaga lume. Prin aceasta împlinim ceea ce a spus Domnul nostru, și anume că această Evanghelie a Împărăției trebuie și va fi predicată tuturor neamurilor ca mărturie, înainte de a veni sfârșitul.

Aceasta este a cincea predică de învățătură din serie, prin care dorim să expunem învățăturile biblice și să arătăm cum de la început Dumnezeu S-a descoperit în multe feluri pe parcursul Vechiului Testament și cum toți prorocii L-au cunoscut în mod personal pe Domnul Dumnezeu, au primit însărcinări direct de la Dumnezeu și au devenit o parte a planului de mântuire pe care ei au trebuit să-l vestească.

Iubiți prieteni, am vorbit în mod deosebit despre tema dumnezeirii care este de cea mai mare importanță. Am vorbit apoi despre făgăduințele care au fost date pe parcursul Vechiului Testament cu referire la Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul, Mesia, care urma să vină și să ne răscumpere. Am arătat că toate făgăduințele pe care le-a făcut Dumnezeu în Vechiul Testament s-au împlinit în timpul Noului Testament. Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit, așa cum a fost spus dinainte în Isaia cap. 40, vers. 3 și în Maleahi cap. 3, vers. 1 și apoi confirmat de Domnul nostru în Noul Testament, în Evangheliile: Matei, Marcu, Luca și Ioan. Toate cele patru Evangheliile confirmă slujba lui Ioan Botezătorul ca o împlinire a celor făgăduite

de Dumnezeu în Vechiul Testament, și anume că El va trimite pe solul Său înaintea Sa ca să fie pregătită calea înaintea Lui și ca să întoarcă inimile părinților la copii și astfel poporul să fie bine pregătit pentru venirea Domnului – Luca cap. 1, vers. 16 și 17.

Apoi am arătat că făgăduințele referitoare la Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, făgăduințe făcute în tot Vechiul Testament au devenit o realitate vie în Noul Testament.

Așa cum a fost spus dinainte, Fiul lui Dumnezeu S-a născut la Betleem. Viața Lui este descrisă în Cuvântul lui Dumnezeu, de la naștere, până la înălțarea lui la cer.

Vedem astfel cum s-au împlinit făgăduințele din Vechiul Testament. Și mai vedem cum pe parcursul celor 4.000 de ani ai Vechiului Testament se vorbește mereu despre DOMNUL, DUMNEZEU, și niciodată despre Tată, Fiul și Duh Sfânt, niciodată nu se spune ceva despre un dumnezeu triunic sau despre un dumnezeu în trei persoane. Niciodată, niciodată!

Dar putem citi în Psalmul 2 vers. 7: **„Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut!”**

Cel care a vorbit cu Moise și a spus: **„EU SUNT CEL CE SUNT și să spui copiilor lui Israel că Cel ce se numește EU SUNT te-a trimis”**. Și iubiților, și astăzi El este încă același EU SUNT, și astăzi El este același DOMN. Dar El a trebuit să devină om. Ca om El are o altă calitate, El te-a reprezentat pe tine și pe mine, El a murit pentru tine și pentru mine. El a trebuit să fie sută-la-sută om născut în această lume – așa cum noi suntem născuți în această lume – dar El a fost fără păcat. Așa cum spune Scriptura: **„Duhul Sfânt te va umbri și Cel ce se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu, Fiul Celui Prea Înalt”**.

Vedem deci că din cauza noastră a trebuit El să devină om. Ca om a fost zămislit, ca om a fost născut, ca om ca fost ca tine și ca mine. El a plâns și a dormit, a fost în toate privințele o ființă umană. Pentru că noi suntem ființe umane. Așa că El a trebuit să părăsească slava Lui și astfel Domnul însuși a trebuit să devină un Rob și așa Tatăl S-a descoperit în Fiul.

Pentru aceasta vom citi din 1 Corinteni cap. 6, vers. 14 unde scrie astfel: **„Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa”**.

Aici vedem că Dumnezeu este separat de Domnul. În Vechiul Testament avem tot timpul DOMNUL ESTE DUMNEZEU, DOMNUL ESTE DUMNEZEU – de 6.000 de ori! Dar acum citim: Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu aceeași putere cu care L-a înviat din morți pe Isus Hristos, Domnul.

În 1 Corinteni cap. 8, vers. 6 citim: **„Totuși pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile, și prin El și noi”**.

Aici se face o distincție – o repet, EU SUNT rămâne EU SUNT până la Apocalipsa cap. 1 și cap. 22, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Alfa și Omega. Dar aici noi trebuie să înțelegem ceea ce s-a întâmplat: în Vechiul Testament Dumnezeu S-a descoperit, de exemplu, ca ÎNGERUL LEGĂMÂNTULUI, când a vorbit lui Moise și copiilor lui Israel și le-a dat Legea.

Dar în Noul Testament, El nu ni Se putea descoperi nouă ca ÎNGERUL LEGĂMÂNTULUI. Noi trăim într-un trup de carne și de aceea Mântuitorul a trebuit să vină într-un trup de carne pentru a plăti prețul răscumpărării noastre. De ce? Pentru că păcatul, păcatul original și despărțirea de Dumnezeu și de viața veșnică a avut loc în Grădina Eden, între primii părinți, într-un trup de carne și sânge. Și noi toți suntem născuți în acel păcat original și de aceea orice persoană care se naște pe acest pământ trebuie să și moară – Evrei cap. 9, vers. 27.

În acest fel înțelegem planul de răscumpărare: Domnul Slavei a trebuit să-Și părăsească slava și a trebuit să devină om, din dragoste pentru noi, astfel ca noi să putem fi reșezați în poziția de fii și fiice ale lui Dumnezeu, poziție pe care o aveam înainte de cădere. De aceea a spus Domnul nostru în Ioan cap. 20, vers. 17: **„Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru”**. De aceea a

spus Domnul nostru în Ioan cap.17: „*Am făcut cunoscut Numele Tău fraților Mei*”.

Iubiții mei, permiteți-mi s-o spun foarte direct și fără ocolișuri – și asta o spun înaintea lui Dumnezeu: a sosit timpul să arătăm descoperirile lui Dumnezeu, felul în care Tatăl S-a arătat în Fiul, fapt care s-a petrecut la începutul Noului Testament, așa cum este arătat în Matei cap.1. Fiul nu S-a născut în veșnicie. Eu trebuie să accentuez puternic acest lucru. A sosit timpul ca să ne decidem să credem ori ceea ce este scris într-un catehism ori să credem așa cum zice Scriptura.

Decizia mea a fost luată de mult timp. Eu nu pot crede pe niciun om, fie el și religios, nu este niciun om în care să mă pot încrede, niciunul pe care să-l cred. De aceea trebuie s-o spun în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru: adevărații credincioși, adevărata biserică a lui Isus Hristos, nu este o denominație, nu este o biserică de stat, nu este condusă de niciun om de pe pământ, oriunde și-ar avea acesta cartierul general. Biserica lui Isus Hristos este Trupul lui Isus Hristos format din mai multe mădulare și în care doar Isus Hristos este Capul.

Și în Biserica Lui, Domnul a așezat apostoli, proroci și învățători după cum a scris apostolul Pavel bisericii din Corint. La fel este scris și în Efeseni cap. 4, vers. 11.

Deci, noi trebuie să ne decidem: dacă vom continua să credem ceea ce s-a hotărât la diferite concilii, cum au fost cele din Niceea, Efes, Calcedon și alte consilii bisericești și apoi incluse într-un catehism; pentru că orice persoană care face parte dintr-o biserică ar trebui să creadă ceea ce învață acea biserică. Eu nu am nimic împotriva niciunei persoane din orice biserică – sunt sute de denominațiuni pe pământ; fiecare să creadă așa cum sunt învățați – aceasta este datoria lor. Eu nu vorbesc bisericilor și eu nu critic. Fiecare are dreptul să creadă așa cum vrea să creadă și să facă ceea ce vrea să facă. Dar eu vorbesc Bisericii lui Isus Hristos, și noi ne apropiem de revenirea lui Hristos așa cum a fost făgăduită în Ioan cap. 14 și în multe locuri din epistolele pe care le-a scris apostolul Pavel.

Timpul de har se apropie de sfârșit, evreii s-au întors în țara făgăduită. Au trecut 60 de ani din 1948. Și Domnul nostru a spus cu referire la smochin, care este un simbol pentru Israel: **„Când veți vedea smochinul înmugurind, atunci să știți că timpul este aproape”**.

Dragi prieteni, permiteți-mi s-o spun foarte direct și foarte clar: orice act religios care se face în bisericile recunoscute, începe cu formularea „în Numele Tatălui, și al Fiului și al Duhului Sfânt”. Dar o asemenea formulare nu a fost folosită niciodată în Vechiul și Noul Testament. Nici măcar o singură dată! Atunci, de ce aș folosi-o eu? Petru nu a folosit-o, Iacov nu a folosit-o, Ioan nu a folosit-o, nici apostolul Pavel nu a folosit-o. Atunci de ce să folosesc eu o formulare care a fost introdusă și a devenit obligatorie pentru toți credincioșii începând cu conciliul de la Niceea? Trebuie eu să cred ceea ce au spus Atanasiu, Ireneu sau Augustin, acești așa-zisi părinți ai bisericii? Nici gând! Nici gând! Eu sunt convins că trebuie să cred ceea ce a spus Dumnezeu prin proroci și prin apostoli. Dacă sunteți de altă părere, „vă felicit și puteți rămâne cu convingerile voastre”. Dar vă rog permiteți-mi mie să rămân cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său.

Acum, unde a avut loc de fapt falsificarea? Căci oricine citește istoria bisericii și știe cum au fost transmise manuscrisele celor patru Evanghelii de la o biserică locală la alta, mai întâi în ebraică sau aramaică și, mai târziu, încet dar sigur, au fost traduse în limba greacă.

Dar prieteni, Satan i-a dus în eroare pe oameni cu Matei 28.19, unde citim că noi trebuie să învățăm toate neamurile și să-i botezăm pe oameni în Numele Tatălui, și al Fiului și al Duhului Sfânt. Din această poruncă, părinții bisericii la Niceea au dedus că trebuie să fie o formulă și astfel botezul și alte acte din biserică trebuie făcute în formula „Tată, Fiu și Duh Sfânt”. Și eu o spun din nou, cu autoritatea Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu care rămâne în veac: niciun proroc și niciun apostol nu au folosit vreodată o asemenea formulare, așa cum este cunoscută în bisericile din întreaga lume.

Și prieteni, cei ce au studiat istoria bisericii, pot spune ceea ce au scris oamenii care au studiat Scripturile în diferite limbi. Și aici

avem NOVUM TESTAMENTUM scris de Nestle și Aland, unde la Matei cap. 28, vers. 19 în nota de subsol este scris: „**Cuvintele originale din Matei 28.19 au fost: <Botezându-i în Numele Meu>**”. În manuscrisele originale, această formulă „în Numele Tatălui, și al Fiului și al Duhului Sfânt” nici nu a existat! Deloc! Și acest lucru trebuie spus în mod direct și fără ocolișuri.

O puteți găsi și pe internet dacă vreți să vă convingeți și veți vedea unde a avut loc modificarea și inserarea. De aceea, este răspunderea mea să vă spun că chiar și Cuvântul lui Dumnezeu a căzut pe mâinile oamenilor.

Frați și surori, acest lucru mă rănește. A sosit timpul ca totul să fie fundamentat pe doi sau trei martori. Și eu vă provoc în Numele Domnului Isus Hristos: găsiți o singură acțiune sau act în Noul Testament făcut în formula „în Numele Tatălui, al Fiu și al Duhului Sfânt”. Nu, nu și iarăși NU! De ce? Pentru că nici nu există așa ceva în biserica Dumnezeului celui viu. Că se face așa în toate bisericile, este foarte adevărat – dar nu în Biserica lui Isus Hristos.

Și de aceea, apostolul Pavel a accentuat acest lucru în mod deosebit în Coloseni cap. 3, vers. 17: „**Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl**”.

Eu respect Cuvântul lui Dumnezeu. Iubiți prieteni, o spun din nou: ne apropiem de sfârșitul timpului de har și noi trebuie să recunoaștem că, Cuvântul lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată. Și noi trebuie să găsim confirmarea lucrurilor pe care le învățăm în cel puțin două sau trei locuri din Scriptură.

Dacă mergem la învățătura despre dumnezeire, avem de a face mereu cu singurul Dumnezeu. Dar acest singur Dumnezeu S-a descoperit în Vechiul Testament în multe feluri și apoi la începutul Noul Testament Îl vedem descoperit în singurul Lui Fiu născut, pentru un mare scop, acela de a ne readuce pe noi înapoi în familia lui Dumnezeu, ca să ne primească înapoi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Important este faptul ca noi toți să ne întoarcem la început. La început a fost Cuvântul – și cum am spus-o, înaintea revenirii lui

Hristos, toate, toate lucrurile trebuie reaşezate în starea în care au fost chiar la început.

Acesta este timpul lui Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu. Cercetați Scripturile – nu mă credeți pe mine, nu credeți pe nimeni – credeți-L doar pe Dumnezeu, credeți doar așa cum zice Scriptura. Și veți vedea că Duhul Sfânt vă va călăuzi în tot adevărul. Și apoi veți recunoaște mesajul, veți recunoaște mesagerul și veți înțelege că, Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp se împlinește chiar acum și ultimii oameni sunt chemați afară și sunt aduși înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și la descoperirea lui Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru.

Noi numim acesta mesajul biblic al timpului de sfârșit. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi. Dacă vă putem fi de ajutor cu trimiterea de literatură care se ocupă mai adânc cu aceste teme biblice, vă rugăm să ne scrieți. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi în Numele sfânt al lui Isus. Amin.